

Підроблений документ, як предмет шахрайства з фінансовими ресурсами

Король Б.В., студент 1-КН курсу ННІЗН НАВС *Науковий керівник: кандидат юридичних наук Шуляк Ю.Л.*

Розвиток світової економіки та ринкових відносин призвели до підвищення ролі фінансів. Залучення безготівкової форми розрахунків, поширення банківських та інших фінансових установ, поява міжнародних фінансово-кредитних організацій, активне використання новітніх інформаційних технологій для проведення фінансових операцій, тощо призвели до збільшення проявів шахрайства у фінансовій сфері. [2, 148].

У ст. 222 Розділу УШ «Злочини у сфері господарської діяльності» КК України передбачена відповідальність за спеціальний вид шахрайства - шахрайство з фінансовими ресурсами. Під останнім розуміється надання завідомо неправдивої інформації органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим чи органам місцевого самоврядування, банкам або іншим кредиторам, з метою одержання субсидій, субвенцій, дотацій, кредитів чи пільг щодо податків у разі відсутності ознак злочину проти власності. [1]

Надання завідомо неправдивої інформації - це обман держави або кредиторів, який набуває письмової форми і супроводжується використанням підроблених або іншим чином сфальсифікованих документів.

Наприклад, у сфері банківського кредитування знаряддям злочину виступають документи, які надаються позичальниками банкам і в яких можуть міститись неправдиві дані:

- 1) кредитні заявки (клопотання);
- 2) установчі документи;
- 3) контракти, угоди, інші документи, які підтверджують, що кредит отримується для придбання товарів, робіт або послуг;
- 4) технікоекономічні обґрунтування;
- 5) проектно-кошторисна документація, рішення про відведення земельних ділянок,
- 6) документи про фінансовий стан, кредитоспроможність позичальника, страховика або поручителя;

7) документи, які стосуються застави, поручительства, гарантії як способів забезпечення кредиту (фіктивні гарантійні листи тощо). [5, 19]

Варто зазначити, що у науковій літературі не склалось загальноприйнятого визначення підробленого документу. Очевидно, що підроблений документ, як і будь-який документ, повинен посвідчувати певні відомості. Деякі дослідники вбачають істотну ознаку підроблених документів у тому, що вони «на відміну від справжніх документів, посвідчують події і факти, які не існували і не існують насправді, тобто є фальшиві».

Зовнішньо підроблений документ повинен мати відносно високий ступінь схожості із справжнім, а якщо такого не існує, - то із звичайним документом такого роду. У більшості випадків строга форма документа законодавством не регламентована, саме тому зовнішні його ознаки зводяться до дотримання стандартних реквізитів. [3, 77]

Загалом, пропонується виділяти два критерії визнання документа підробленим: об'єктивний та суб'єктивний. Точне та правильне встановлення об'єктивних та суб'єктивних критеріїв підробки є дуже важливим для правильної кваліфікації суспільно-небезпечних діянь у формі підроблення.

Об'єктивними критеріями, яким повинен відповідати підроблений документ є ознаки, якими характеризується предмет, що підробляється. Серед них можна виділити такі:

1) підроблений документ повинен бути складений від імені органу чи особи, уповноважених на його складення;

2) він повинен бути наділений загальними формальними ознаками документів, такими як реквізити, встановлена форма, зміст.

3) документ повинен мати вказівку на юридичний факт.

Суб'єктивний критерій підробки виявляється у суб'єктивному уявленні винної особи про можливість безпроблемного (без додаткових труднощів та зусиль) використання підробленої речі, як справжньої. Адже всі підроблення вчиняються заради того, щоб підроблена річ вчинялася іншими особами як справжня. [4, 81]

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/2341-14>

2. Чернишов Г. М. До питання про визначення фінансового шахрайства. / Г. М. Чернишов. Наше право №7, 2013, с. 148-151.

3. Парасюк Н. М. Юридичний аналіз підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів за Кримінальним Кодексом України / Н. М. Парасюк // Наукові записки Львівського державного університету внутрішніх справ. - № 1, 2014, с. 77-81.

4. Карпов О. Г. - Х.: Кримінально-правові проблеми боротьби з фінансовим шахрайством: [монографія] / Карпович О. Г. - Х.: Закон і право, 2012. - 271 с.

5. Фрумкін К. С. «Шахрайство та злочини у банківській сфері» // Фінансовий ринок України. - № 5, 2011, с. 18-21.

Щодо питання про об'єкт злочину, передбачений статтею 258 КК «Терористичний акт»

Краснопольська Р.А., студент 3-К курсу юридично-психологічного факультету
ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Шуляк Ю.Л.*

У нашій країні розвитку тероризму сприяють глибока соціально-економічна криза, протистояння політичних сил, наростання проявів сепаратизму, зубожіння та люмпенізація значної частини населення, процеси соціального розташування, розвиток кримінальних підприємницьких та державних структур,